

се употребили за цѣлъта, шосейната мрежа на държавните пътища въ окръжиято би могла да се постели съ мръморъ. Това е само за пътищата, а какво да се каже за желѣзопътната ни политика? Не само Сливенъ или Бургаския окръгъ, а въобще южна-България е бивала редовно пренебрегвана отъ държавата. Отъ 1535 км. желѣзници (държавни-български), 1221 км. се падатъ на северна България, а само 112 км. на южна България! Въ първата, бивши паланки се обръщатъ въ градове — търговски срѣдища, а въ втората — обратното! Като излизаме отъ факта, че южна България е по-близо до Турция, която за настъ е най-голѣмoto ни външно тържище, а при това $\frac{1}{4}$ отъ стратегичните ни приготовения трѣба да сѫ насочени пакъ къмъ нея, става очевидно, отъ каква въпиеща нужда сѫ срѣдствата за съобщения въ тая южна половина на отечеството ни. Трѣбватъ ни желѣзни пътища и то български, за да не сме подъ опеката на чужди съдружия, които работятъ убийствено срещу търговските ни облаги по насока отъ Цариградъ и Виена. Нека не ни се вижда чудно, че въ Пловдивъ ядатъ анхиалска соль докарана презъ Варна! За единъ вагонъ чакъ отъ Деде-Агачъ до Пловдивъ компанията взема 205 лева, а отъ Ямболъ до Пловдивъ — 222 лева!

Желѣзопътната ни политика съ огледъ на Сливенъ не се свършва само съ съединяването съ Бургасъ, чрезъ Зимница, по който начинъ се привличатъ голѣма част отъ Карнобатските и Ямболски села, растоянието Сливенъ—Бургасъ, Сливенъ—Ямболъ се скъсява, движението и търговията се увеличаватъ, а заедно съ тѣхъ и прихода на тия пера въ бюджета на градската община, които стоятъ въ тѣсна връзка съ търговията и съ благосъстоянието въобще на града. (Редовниятъ приходъ на Слив. градска община презъ 1905 год. е билъ 355,3000 лева, на Бургасъ 260,455, а на Ямболъ 241,900; извѣнредния за Сливенъ е 85,022. Вижъ Държ. В-къ, бр. 137, стр. 17, год. XXVII. Съгласно поменатото изложение за Бург. окръгъ, презъ 1907 г. прихода е билъ 351,366, разходъ сѫщия, — най-голѣми отъ всички общини въ окръга, а за 1905 г. — 313,250; дължи 613,841 лева. — най-много въ цѣлия окръгъ, следъ Бургасъ и Ямболъ, само минер. бани сѫй стрували 392,895 лева; отъ селските общини на околията дължатъ: Бѣленската 25, Бѣлочешлийската 612, Гавриловската 554, Горно Александровската 1340, Драгодановската 885, Есирийската 300, Каваклийската 3452, Карсанлийската 772, Керменлийската 220, Черкешлийската 2156. Скобеловската 192, и Чайрлийската 2000 л.).

Линията Сливенъ—Зимница, като една отъ българските линии отъ мѣстна полза е насочена да въздигне Сливенъ, преди всичко, като индустрено срѣдище. Тя е съ дължина 24 км., и съгласно първите изчисления е оценена на 1,400,000